

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 62. Concilium Senonense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

rito, in vestro patrocinio gloriari; nunc vero, quia etiam vestra causa est, imo plus vestra, quam mea, fidentius moneo & obnixius rogo, ut amicos vos in necessitate probetis, amicos, inquam, Jesu Christi, & Ecclesiae Sponsae ejus. Nec miremini, quod subito vos invitemus, quoniam haec est adversae partis versutia & calliditas, ut improvidos invaderet, & congregaret immunitos. Nihilominus S. Abbas postea flecti se passus est ab amicis, id magnopere suadentibus, qui, cum viderent, omnes expectatione hujus Concilii, tanquam insoliti spectaculi, esse suspensos, timebant, ne Bernardi absentia populo scandalum crearet, & Abaelardo majoris tumoris esset occasio; denique, ne invalesceret error, si nemo esset, qui obstaret. Ergo S. Bernardus id amicorum precibus dedit, & praestituto loco dieque ad Concilium, etsi parum ad disputandum comparatus, perrexit; sed animo usque adeo repugnante, ut lacrymas non teneret. Haec ipso S. Bernardo referente ex ejus epistola, ad Innocentium Papam data, discimus.

Saecul. XII.
A.C. 1140.

ep. 189. n. 4.

§. LXII.

Concilium Senonense.

Concilium Senonense, die illa qua indictum fuerat, videlicet in octava Pentecostes, quae anno millesimo centesimo

Hist. Eccles. Tom. XVI. l i i s i m o

Sæcul. XII. simo quadragesimo in diem secundam Ju-
 A.C. 1140. nii incidebat, celebratum est. A nullo

to. 10. Conc.
 p. 1018.

ep. 337.

autem Scriptore melius, quæ in eo acta fuerint, edocemur, quam ex Epistola Synodali ad Pontificem nomine Episcoporum Franciæ, nempe provinciæ Senonensis, Henrici Archiepiscopi Senonensis, Geofridi Episcopi Carnotensis, & Sacræ Sedis Legati, Eliæ Episcopi Aurelianensis, Hugonis Antissiodorensis, Hattonis Trecentis, & Manassis Meldensis, a S. Bernardo exarata. In ea, postquam omnia, quæ ipsum Concilium præcesserant, enarravit, Archiepiscopus ita prosequitur: *Illo vero die scilicet octava Pentecostes conveniant ad nos in urbe Senonensi Fratres nostri & Suffraganei, ob honorem & reverentiam Sanctarum Reliquiarum, quas in Ecclesia nostra populo revelaturos nos indixeramus. Itaque præsentem glorioso Rege Francorum Ludovico, cum Guilielmo Comite Nivernensi, & Theobaldo Campaniæ Comite, tum etiam Archiepiscopo Remensi cum aliquibus ex suis Suffraganeis, nobis quoque & Suffraganeis nostris, si Parisiensem & Nivernensem exceperimus, præterea multis Abbatibus & viris Ecclesiasticis literatis, & denique Magistro Petro Abaelardo cum Fautoribus suis, Abbas Claravallensis Librum Theologiae Magistri Petri protulit in medium, & quæ annotaverat absurda, imo*
 Hare-

Otto Fris. 1.
 Frid. 6. 48.

Hæretica plane Capitula proposuit, petens, ut ea vel a se scripta negaret, vel si sua fateretur, aut probaret, aut corrigeret.

Sæcul. XII.
A.C. 1140.

Tunc vero Magister Abaelardus visus est diffidere, subterfugere, & nolle respondere, quamvis enim liberrime loqui possêt, tutumque locum & æquos haberet Judices, ad Vestram tamen, Sanctissime Pater, appellans præsentiam, cum suis a Conventu discessit. Nos autem, licet appellatio ista minus Canonica videretur, Sedem tamen Apostolicam reveriti, in personam hominis nullam protulimus sententiam. Sed Propositiones ipsius, doctrinam perversam continentes, publice lectas & relectas, cum Abbas Clavævallis tam solidis argumentis, quam S. Augustini ceterorumque Patrum auctoritate probasset, eas non solum falsas, sed etiam evidentissime hæreticas, pridie ante interjectam ad te appellacionem damnavimus. Et quia hæc dogmata multos in errorem perniciosissimum pertrahunt, ut ea auctoritate Apostolica perpetua damnatione notentur, omnesque qui pervicaciter & contentiose illas defendevint, a te, æquissime Pater, justa pœna mulcentur, instantissime postulamus. Si vero, Sanctissime Pater, Petro silentium imponeres, si tam legendi quam scribendi adimeres facultatem, librosque ejus damnares, profecto avulsis ab Ecclesia Dei spinis & tribulis, eam adhuc lata Christi segete

lii 2

succe-

Sæcul. XII. *succrescere, florere, & uberrimos fructus*
A.C. 1140. *dare conspiceres. Quædam autem de re-*
jectis a nobis Capitulis ad te misimus, ut
facilius ex ungue leonem æstimes.

Bern. ep.
 191.

Ceterum Samson Archiepiscopus Remensis, qui Concilio Senonensi interfuerat, alteram de hac causa ad Papam dedit epistolam, seu verius a S. Bernardo concinnari iussit, cui tres Remensis Archiepiscopi Suffraganei subscripserunt Jostelinus Sueffionensis, Geofridus Catalaunensis, & Alvisus Attrebatensis. In exordio dicit, hanc rem prolixius in epistola Domini Senonensis tractari. Et addit de Abaelardo: *Cum in conspectu Episcoporum ab Abbate Clarævallis argueretur, nec confessus est nec negavit, sed a loco & Judice, quem ipse sibi elegerat, nec latus, nec gravatus ad Sacram Sedem appellavit. Episcopos vero Sedis tuæ Reverentia permovit, ut nihil in ejus personam agebant, sed tantummodo Capitula librorum ejus, a Sanctis Patribus condemnata, ne morbus latius serperet, confixerunt. Quia ergo homo ille multitudinem trahit post se, & populum sibi credentem habet, necesse est, ut huic contagio celeri remedio occurras.*

§. LXIII.

Epistolæ S. Bernardi.

Sanctus Bernardus suo quoque nomine
 in